

Szenvtelen fájvirág

KÖNYVKRITIKA - KÖVETÉSI TÁVOLSÁG - LXII. évfolyam, 2. szám, 2018. január 12.

Lydia Davis: A történet vége. Fordította Mesterházi Mónika. Magvető Könyvkiadó, Budapest, 2017, 272 oldal, 3499 Ft

A történet végének szenvedő hőse egyazon (fékezetten ziháló) lélegzettel beszél elmúlt szerelmi „történetéről” és jelenben íródo „regényéről”, mely utóbbi körütekintően feldolgozza, megjeleníti az olvasónak a múltban játszódó „történetet”. És hogy ki volna ez esetben az olvasó: a névtelen elbeszélő hős regényének leendő olvasója, vagy Davis regényének tényleges olvasója, vagy mindkettő? Érthetjük így is, úgy is, meg amúgy is. Mindenesetre, hozzá tudomásunkra az elbeszélő, a regénybeli történetet lezáró, prousti gőzölgésű teáscsésze-jelenet zárta volna a regénybeli regényt is (és ezzel együtt a Proust-fordító Davis regényét is), ám végül annak (illetve azoknak) elejére került. És ezt a megfordítást jelöli a mű - Mesterházi Mónika által érzékenyen, azaz analitikusan és muzikálisan magyarított - nyelvezetéhez illő finomsággal és pontossággal a borítóképen látható, egymásba tükrözött két teáscsésze alakzata (amelynek vizuális minimalizmusa a tervező Hidvégi Annát dicséri).